



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2616/2022
03.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Иван Маштраповић, адвокат из ..., против туженог „Аманда“ ТППД, д.о.о. Богатић, чији је пуномоћник Љубомир Шљукић, адвокат из ..., ради утврђења злостављања на раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1548/22 од 27.04.2022. године, у седници већа одржаној 03.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1548/22 од 27.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1548/22 од 27.04.2022. године, одбијене су жалбе тужиле и туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Шапцу П1 2/2020 од 21.02.2022. године, којом је утврђено да је тужилца претрпела злостављање на раду код туженог од стране директора туженог ББ, обавезана тужена да тужилци на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа и части исплати износ од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од 21.02.2022. године до исплате, у преосталом делу преко досуђеног износа, а до траженог од 180.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, тужбени захтев одбијен као неоснован, обавезана тужена да тужилци на име трошкова парничног поступка исплати износ од 295.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а одбијен захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка г преко досуђеног до траженог од 362.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, као неоснован и одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, а из разлога садржаних у одредби члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући благовременост изјављене ревизије на основу члана 403. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 – УС,

74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није благовремена.

Одредбом члана 403. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену, странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Из стања у списима, а према здруженој доставници, правноснажна пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1548/22 од 27.04.2022. године, пуномоћнику туженог је достављена 18.05.2022. године. Против наведене пресуде, а према пријемном печату првостепеног суда, тужени је преко пуномоћника изјавио ревизију непосредно суду дана 20.06.2022. године.

Одредбом члана 413. ЗПП, прописано је, између осталог, неблаговремену ревизију одбациће Врховни касациони суд решењем, ако то, у границама својих овлашћења (члан 410.), није учинио првостепени суд.

Имајући у виду да је побијана пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1548/22 од 27.04.2022. године достављена пуномоћнику туженог 18.05.2022. године, а који је, у име и за рачун тужиље, изјавио ревизију предајом непосредно суду дана 20.06.2022. године, произлази да је ревизија туженог изјављена након протекла законом прописаног рока (последњи дан је био 17.06.2022. године - петак) што је чини неблаговременом, односно изјављеној супротно члану 403. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП ревизију туженог одбацио као неблаговремену и одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**